

عنوان مقاله:

نقش توزیع حق آلاینده‌گی در توسعه استان خوزستان

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ملی سراسری فناوری های نوین در حوزه توسعه پایدار ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

امید احمدی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد حسابداری، اهواز

آرش جهانگیری بابادی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد حسابداری، اهواز

خلاصه مقاله:

آلودگی هوا در سطوح ملی و بین المللی، آثار زیان باری بر محیط زیست انسانی و طبیعی بر جای می گذارد. رشد تکنولوژی و شهرنشینی به تبعات خود افزایش حجم گسترده ای از انواع آلاینده ها در هوا را موجب شده و به دلیل مضر بودن آن برای سلامتی عموم و محیط زیست، حساسیت دولت مردان را در رابطه با اتخاذ تدابیر و تمهیداتی خاص، به منظور جلوگیری از آلوده نمودن هوا و تخریب محیط زیست برانگیخته است. در ایران نیز در سالیان اخیر به ویژه در کلان شهرها این آلودگی افزایش قابل توجهی داشته و به نوبه خود باعث ورود خسارات جبران ناپذیر بر سلامتی اشخاص و کیفیت اموال شده است. به نظر می رسد که قوانین و مقررات حقوقی آلودگی هوا در ایران تا حدودی برای رفع آلودگی هوا کفایت می کند. در واقع مشکل استمرار آلودگی هوا از قوانین و مقررات مربوطه نیست، بلکه از مجریان قانون است که به وظایف خود در این راستا به درستی عمل نمی کنند. از سویی، با توجه به این که امکان جبران خسارت ناشی از آلودگی هوا به دلیل ماهیت و ویژگی خاص آن به میزان کمتری قابل جبران است. در نتیجه بسیاری از خسارات حاصل از آلودگی هوا جبران نشده باقی می ماند. اما برای کارآمدی قوانین و مقررات حقوقی آلودگی هوا در سطح داخلی هنوز راه حل هایی وجود دارد. از این رو، در این مقاله تلاش بر این است که آلودگی هوا در کلان شهرهای ایران از منظر کارآمدی قوانین و مقررات حقوقی مورد بررسی قرار گرفته و از سوی دیگر، راه کارهای کنترلی و قابل اعمال در این زمینه ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

آلودگی هوا، حفاظت محیط زیست، حقوق محیط زیست، قوانین مقررات داخلی، کلان شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1993681>

